

Δ. Χ. Χριστοδούλου «Για ένα παιδί που κοιμάται»

Αξιολογώντας ένα ποίημα

Η Β1 τάξη του 9^{ου} Γυμνασίου Πειραιά
συζητά **σε ομάδες**, περιγράφει συναισθήματα
και διατυπώνει τις προσωπικές της απόψεις

Ερώτηση αξιολόγησης

Να περιγράψετε πώς νιώσατε διαβάζοντας το ποίημα και να εκφράσετε τις απόψεις σας για το θέμα της παιδικής εργασίας. Τα αποτελέσματα της συνεργασίας σας να τα δημοσιεύσετε στην πλατφόρμα της διαδικτυακής κοινότητας του τμήματος.

Γράφουν οι μαθήτριες του Β1

Η δυστυχημένη ζωή του μικρού μετανάστη βιοπαλαιστή, που εργάζεται πολύ σκληρά στα φανάρια για να επιβιώσει και να μπορεί να πληρώνει το ενοίκιο του σε έναν ακατάλληλο και άθλιο χώρο επιβίωσης, προκαλεί έντονες συναισθηματικές συγκρούσεις. Η ανθρώπινη εκμετάλλευση και ιδιαίτερα η παιδική προκαλεί θυμό και αγανάκτηση. Άλλα συναισθήματα που προκαλούνται από την ανάγνωση του ποιήματος είναι η θλίψη και η μελαγχολία, γιατί ο μικρός βιοπαλαιστής προσπαθεί να επιβιώσει σε όλες τις δύσκολες συνθήκες διαβίωσης. Επίσης αισθανόμαστε ντροπή, διότι δεν μπορεί κανείς να σταματήσει το φαινόμενο της παιδικής εργασίας και κακομεταχείρισης. Από την άλλη, όμως, χαιρόμαστε διότι βλέπουμε παιδιά να μαθαίνουν να παλεύουν για να επιβιώσουν και ξέρουμε πως στο μέλλον όποια δυσκολία και να υπάρξει θα την αντιμετωπίσουν εύκολα, έχοντας μάθει από αυτή.

Το θέμα της παιδικής εκμετάλλευσης, ο αγώνας για την επιβίωση, έχει πάρει δραματικές διαστάσεις. Υπάρχουν πολλές αιτίες του φαινομένου, όπως, για παράδειγμα, ο ρατσισμός και η έλλειψη κατάλληλων νόμων.

Ευτυχώς υπάρχουν και παγκόσμιοι οργανισμοί, όπως η Unicef, που αποτρέπουν την εκμετάλλευση και τον αγώνα επιβίωσης των παιδιών, παρεμβαίνοντας σε τέτοιες περιπτώσεις και συμβάλλοντας στην προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Δυστυχώς, το φαινόμενο αυτό εξακολουθεί να πλήττει παγκόσμια χωρίς ακόμη να έχει περιοριστεί.

**Μαρία-Ελένη Αστήθα, Μυρτώ Αυγερινού, Βαλσαμίδα Ιουλία,
Λίλιαν Βασιλειάδου, Γεωργία Παπακωνσταντίνου**

Ερώτηση αξιολόγησης

Να περιγράψετε πώς νιώσατε διαβάζοντας το ποίημα και να εκφράσετε τις απόψεις σας για το θέμα της παιδικής εργασίας. Τα αποτελέσματα της συνεργασίας σας να τα δημοσιεύσετε στην πλατφόρμα της διαδικτυακής κοινότητας του τμήματος.

Γράφουν οι μαθητές του Β1

Το ποίημα αυτό αναφέρεται στην παιδική εργασία, ένα φαινόμενο πολύ συνηθισμένο στις μέρες μας. Ήρωας του είναι ένα παιδί που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες και αναγκάζεται να εργαστεί, βιώνοντας έτσι την εκμετάλλευση των ανθρώπων. Η κοινωνία αδιαφορεί για αυτό το γεγονός.

Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται και στις μέρες μας. Πολλά παιδιά εργάζονται κάτω από αντίξοες συνθήκες. Όλοι μας τα βλέπουμε καθημερινά, λυπόμαστε για αυτή την κατάσταση, αλλά κανείς μας δεν κάνει κάτι για να την αλλάξει και να δοθεί οριστικό τέλος στην παιδική εκμετάλλευση.

Γιώργος Βυτινάρος, Κωνσταντίνος Ορφανός,

Θανάσης Ραπτόπουλος, Δημήτρης Σαββίδης, Σπύρος Τσακίρης

Ερώτηση αξιολόγησης

Να περιγράψετε πώς νιώσατε διαβάζοντας το ποίημα και να εκφράσετε τις απόψεις σας για το θέμα της παιδικής εργασίας. Τα αποτελέσματα της συνεργασίας σας να τα δημοσιεύσετε στην πλατφόρμα της διαδικτυακής κοινότητας του τμήματος.

Γράφουν οι μαθήτριες του Β1

Ο μικρός πρωταγωνιστής του ποιήματος της Δ. Χ. Χριστοδούλου είναι ένας μικρός μετανάστης του Εύξεινου Πόντου, που από μικρή ηλικία έχει πέσει θύμα βιοπάλης, καθώς δουλεύει σε μια μεγάλη λεωφόρο, για να μαζέψει με τίμιο τρόπο χρήματα, ώστε να κερδίσει τον ύπνο του στη γωνία ενός εργοστασίου δίπλα στις μηχανές.

Διαβάζοντας το κείμενο, πολλά και ποικίλα συναισθήματα προκύπτουν Αρχικά, νιώθουμε λύπη για το ίδιο το παιδί και τις συνθήκες στις οποίες αναγκάζεται να ζει. Ειδικότερα, έχει υποστεί την κακομεταχείριση και την εκμετάλλευση από τους ενήλικες από τους οποίους εξαγοράζει ακόμη και τον ύπνο του. Δυστυχώς, δε ζει μια φυσιολογική ζωή με την παιδική ανεμελιά όπως τα υπόλοιπα παιδιά.

Επιπλέον, γεμίζουμε θαυμασμό για το παιδάκι, που προσπαθεί να τα βγάλει πέρα μέσα στην ορφάνια του, αντιμετωπίζοντας παράλληλα και την αγανάκτηση των ανθρώπων που το βρίζουν και το «φτύνουν», μεταφορικά, με τα βλέμματά τους. Αυτό προκαλεί τον εντυπωσιασμό και την έκπληξή μας για το πώς ένα μικρό παιδί επιχειρεί να επιβιώσει μέσα σε ένα σκληρό και άκαρδο κόσμο ολομόναχο, χωρίς να πλημμυρίζει από μίσος ή να οδηγείται σε λάθος μονοπάτια.

Από την άλλη πλευρά, νιώθουμε οργή, αλλά και θυμό, καθώς παρακολουθούμε την συμπεριφορά των πολιτών απέναντι στο παιδί, που δεν είναι αυτή που πρέπει. Ειδικότερα, του συμπεριφέρονται άκαρδα και δεν μπαίνουν

στον κόπο να σκεφτούν πώς μπορεί να νιώθει το παιδί ή κάτω από ποιες αντίξοες συνθήκες βρέθηκε σε αυτή τη θέση.

Τέλος, νιώθουμε ενοχές και ντροπή ακόμη και για τον εαυτό μας. Αυτό συμβαίνει, επειδή δε δραστηριοποιούμαστε, νομίζοντας ότι δεν υπάρχει κάτι που να μπορούμε να κάνουμε, έτσι ώστε ο μικρός βιοπαλαιστής -και οποιοδήποτε άλλο παιδί αντιμετωπίζεται από τον κόσμο τόσο ψυχρά, αδιάφορα, ίσως και βίαια - να γίνει αποδεκτό από τον κόσμο και να μπορέσει να ζήσει μια ζωή χαρισάμενη.

Η παιδική εργασία αποτελεί συχνό φαινόμενο, καθώς πολλά παιδιά δεν έχουν ακούσει ποτέ τον ήχο του σχολικού κουδουνιού, γιατί απλούστατα εκείνη την ώρα είναι αναγκασμένα να δουλεύουν στα φανάρια και στις μεγάλες λεωφόρους, για να μπορέσουν να ζήσουν. Αυτά τα παιδιά βιώνουν καθημερινά ρατσισμό λεκτικό, αλλά και σωματικό. Πολλά παιδιά που δουλεύουν αποκτούν ψυχολογικά τραύματα και καθυστερούν να αναπτυχθούν πνευματικά και σωματικά. Το φαινόμενο αυτό οφείλεται τις περισσότερες φορές στο πενιχρό οικονομικό εισόδημα της οικογένειας, που αποτελεί τον βασικότερο παράγοντα, εξωθώντας τα παιδιά στην εργασία και κατ' επέκταση στην εκμετάλλευσή τους από πολύ μικρή ηλικία. Ο κυρίαρχος ρόλος του οικονομικού παράγοντα στην έναρξη της παιδικής εργασίας γίνεται φανερός, αν εξετάσει κανείς την οικογενειακή προέλευση των παιδιών. Πρόκειται κυρίως για παιδιά οικονομικά ασθενέστερων οικογενειών, αναλφάβητων και σε μεγάλο ποσοστό προσφύγων.

*Μαγδαληνή Αλεξίου, Μαρία Αμανατίδη,
Ελένη Αρώνη, Ελένη Μηλιώνη*

Ερώτηση αξιολόγησης

Να περιγράψετε πώς νιώσατε διαβάζοντας το ποίημα και να εκφράσετε τις απόψεις σας για το θέμα της παιδικής εργασίας. Τα αποτελέσματα της συνεργασίας σας να τα δημοσιεύσετε στην πλατφόρμα της διαδικτυακής κοινότητας του τμήματος.

Γράφουν οι μαθητές του Β1

Το ποίημα αναφέρεται σε ένα μεταναστόπουλο μικρής ηλικίας, το οποίο έχει πέσει θύμα βιοπάλης. Κάθε μέρα δουλεύει στα φανάρια, για να βγάλει λεφτά, τα οποία δίνει στον φύλακα του εργοστασίου, για να εξασφαλίσει τον ύπνο του σε μια γωνία δίπλα στις μηχανές.

Διαβάζοντας το κείμενο νιώθουμε καταρχάς θλίψη και μελαγχολία. Επίσης, νιώθουμε ντροπή για τον λαό μας, διότι αφήνει τα παιδιά να ζητιανεύουν και δεν τα προστατεύει, όπως κανονικά θα έπρεπε να κάνει. Πολλές φορές τα παιδιά αυτά υφίστανται τη λεκτική βία, που δεν ταιριάζει σε ένα μορφωμένο λαό και ειδικά όταν απευθύνεται σε μικρά παιδιά. Από την άλλη, νιώθουμε χαρούμενοι γι' αυτούς τους μικρούς βιοπαλαιστές, καθώς από μικρή ηλικία μαθαίνουν να ξεπερνούν τις δυσκολίες και τα εμπόδια της ζωής με αποτέλεσμα, όταν μεγαλώσουν να μπορούν να ανταπεξέλθουν σε κάθε δυσκολία ευκολότερα.

Η Δήμητρα Χ. Χριστοδούλου έγραψε το ποίημα « Για ένα παιδί που κοιμάται », για να προβληματίσει τους αναγνώστες. Η παιδική εργασία αποτελεί παρανομία, αλλά δυστυχώς υπάρχουν πολλές περιπτώσεις που τα παιδιά αναγκάζονται να δουλέψουν. Αυτό το φαινόμενο υφίσταται μέχρι και σήμερα.

Ελισάβετ Άλλα, Κωνσταντίνος Βαλσαμίδης, Ανδρούλα Βαράνου
Κωνσταντίνος Βλάχσης, Άγγελος Σαρρής

Ερώτηση αξιολόγησης

Να περιγράψετε πώς νιώσατε διαβάζοντας το ποίημα και να εκφράσετε τις απόψεις σας για το θέμα της παιδικής εργασίας. Τα αποτελέσματα της συνεργασίας σας να τα δημοσιεύσετε στην πλατφόρμα της διαδικτυακής κοινότητας του τμήματος.

Γράφουν οι μαθητές του Β1

Διαβάζοντας το ποίημα, είδαμε στο πρόσωπο του μικρού αυτού του μικρού μετανάστη, τα δεκάδες παιδάκια που καθημερινά αντικρίζουμε στα φανάρια. Είναι αυτές οι αθώες ψυχές που όλοι μας κοιτάζουμε με οίκτο και συμπόνια, όλοι κάνουμε ένα σχόλιο για τα «δύσμοιρα», αλλά τις περισσότερες φορές τα προσπερνάμε χωρίς να κάνουμε τίποτα.

Το ποίημα μας προκαλεί συναισθήματα θλίψης και μελαγχολίας για τον άδικο τρόπο που μεγαλώνουν αυτά τα παιδιά. Παράλληλα μας δημιουργεί συναισθήματα ντροπής και απογοήτευσης για τον κατά τα άλλα φιλόξενο και φιλότιμο ελληνικό λαό, που ακόμα δεν έχει βρει τρόπους για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα της παιδικής εργασίας, κατ'επέκταση της παιδικής εκμετάλλευσης.

Δυστυχώς, η οικονομική εξαθλίωση, που συνοδεύει συνήθως τους μετανάστες, υποθάλλει την ανάπτυξη παράνομων δραστηριοτήτων, είτε εντός της οικογένειας, είτε με την ανοχή ή, σε κάποιες περιπτώσεις, και με την αποδοχή της οικογένειας. Σε κάθε περίπτωση το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: η εκμετάλλευση των παιδιών με ποικίλους τρόπους και η κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων τους.

Το φαινόμενο δεν είναι μόνο ελληνικό. Η παιδική ηλικία δεν είναι σε όλες τις περιπτώσεις συνώνυμη με την ανεμελιά, το παιχνίδι και τα ξένοιαστα μαθητικά χρόνια, καθώς, εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο χάνουν νωρίς το παιδικό τους χαμόγελο και αναγκάζονται από την τρυφερή τους ηλικία να ενταχθούν στον σκληρό κόσμο της εργασίας.

Είναι υποχρέωση όλων μας να ταχθούμε υπέρ της αντιμετώπισης της παιδικής εργασίας. Τόσο ατομικά οι πολίτες, όσο τα κράτη αλλά και οι παγκόσμιοι οργανισμοί πρέπει να βρουν τρόπους ανάδειξης του προβλήματος, τιμωρίας των υπευθύνων αλλά και υποστήριξης των παιδιών αυτών σε βίωμα

*Δ. Χ. Χριστοδούλου, «Για Ένα Παιδί που Κοιμάται» - Φύλλα εργασίας
στη Νέα Ελληνική Λογοτεχνία στη Β' Γυμνασίου - Σολδάτου Σταματίνα, ΠΕ02*

*τικό και ψυχολογικό επίπεδο. Μόνον έτσι η κοινωνία θα γίνει πιο υγιής, τα
παιδιά πιο χαρούμενα και εμείς καλύτεροι άνθρωποι.*

*Μάιρα Αναστασίου, Κωνσταντίνος Δόσιος, Κωνσταντίνος Καζάκος,
Καίτη Σπύρου, Βαγγελής Τσαλδάρης*